

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/128/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119225581
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:6119225581.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci žalobcu: AutoM Geci Borov, s.r.o., so sídlom Podhrunkovská 2635/1A, 093 02 Vranov nad Topľou, IČO: 46 860 355, právne zastúpený: AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., so sídlom Kmeťova 26, 040 01 Košice, IČO: 47 237 406, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, právne zastúpený: JUDr. Felix Neupauer, advokát so sídlom S. X/A, XXX XX H. - G., o zaplatenie 197,68 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 7C 43/2019-77 zo dňa 1. júla 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi **p r i z n á v a** voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu 197,68 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 20.4.2018 do zaplatenia a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v celom rozsahu.

Aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu mal preukázanú zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 13.4.2018, z ktorej zmluvy vyplýva postúpenie pohľadávky poisteného vo výške 197,68 eur predstavujúca krátenú a nezaplatenú časť faktúry servisu č. 318013, ktorá bola vystavená za opravu motorového vozidla poškodeného v dôsledku poistnej udalosti č. 9565495865. Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 13.4.2018 medzi postupcom Mgr. U. K. (poistený) a postupníkom (žalobcom) obsahuje jasné označenie účastníkov zmluvy a tiež identifikáciu postupovanej pohľadávky. Pohľadávka je v zmluve špecifikovaná čo do výšky (presné vyčíslenie krátenej sumy), ale aj čo do dôvodu vzniku (nezaplatenie časti faktúry za opravu poškodeného motorového vozidla, ktorého potreba opravy vznikla z dôvodu vzniku poistnej udalosti). Postupca v danom prípade vyjadril svoju vôľu postúpiť pohľadávku na postupníka, a to vyjadrením súhlasu s výškou a špecifikáciou postupovanej pohľadávky. Nevyhnutným predpokladom postúpenia pohľadávky je vždy, že musí ísť o pohľadávku určitú, identifikovateľnú a existujúcu. Zmluvou o postúpení pohľadávky môže byť postúpená i podmiennečne existujúca budúca pohľadávka, a to na náhradu škody, taktiež práva, pričom najčastejšie ide o právo na zaplatenie peňažnej pohľadávky. Povaha pohľadávky ju umožňuje postúpiť a k tomu poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 33Cdo 4658/2009. V predmetnom prípade poškodený z jasne špecifikovanej poistnej udalosti, t.j. veriteľ, postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému, (ktorá mu mala byť vyplatená žalovaným z titulu nároku na poistné plnenie na poistníka) na žalobcu, aby priamo žalobca mohol vymáhať žalovaným neuhradenú pohľadávku. Predmetom zmluvy tak bola pohľadávka z titulu poistného plnenia za nutnú opravu poškodeného vozidla. Nadobudnutím takto postúpenej pohľadávky sa tak žalobca stal aktívne vecne legitimovaným subjektom.

Medzi stranami sporu nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzatvorili poisťnú zmluvu o poistení majetku - havarijné poistenie predmetného motorového vozidla a že dňa 27.2.2018 došlo k poisťnej udalosti, na ktorú sa poistenie vzťahovalo a zo strany žalovaného bolo poskytnuté poisťné plnenie vo výške 1.610,54 eur. Nebolo sporné, že nešlo o úplné, resp. totálne zničenie predmetného motorového vozidla, avšak medzi stranami bola sporná výška poisťného plnenia. Zmluvné dojednania pre havarijné poistenie EUROKASKO upravujú podrobné vymedzenie obsahu poistenia a zároveň určujú, ako má byť určená výška plnenia poisťovne, preto pre určenie výšky plnenia platia ustanovenia uvedených poisťných podmienok. Podľa čl. 9 ods. 2 je povinnosť poisťovne hradiť primerané náklady na opravu, ktoré sa posudzujú spôsobom podľa písm. a) až c), teda spôsob posúdenia nákladov, pričom podľa písm. a) sa účelne vynaložené náklady na náhradné diely a materiál posudzujú tak, že sa porovnávajú s kalkulačným programom nákladov na opravu, prípadne s katalógovými cenami náhradných dielov a časových noriem na prácu udávaných výrobcov. Na základe, akého kalkulačného programu nákladov na opravu sa má postupovať a akým spôsobom sa náklady opravy porovnávajú a čo bude výsledkom porovnania a ako sa určí poisťné plnenie z čl. IX nevyplýva, preto uvedené ustanovenie považoval za nedostatočne určené, teda neurčité. Ani z kalkulácie nákladov predložených žalovaným vypracované systémom AUDATEX, spôsob kalkulácie a jej porovnania a určenia ceny opravy nevyplýva. Žalovaný okrem toho, že poukázal na počítačový program AUDATEX, ktorého použitie ani medzi účastníkmi poisťnej zmluvy nebolo dohodnuté, iné skutkové tvrdenia ohľadom týchto skutočností neuviedol, pričom skutkové tvrdenia nemožno nahradiť len odkazom na predložený dôkaz. Naopak, žalobca vyúčtovanou faktúrou preukázal výšku nákladov potrebných na uvedenie poškodeného vozidla do stavu pred vznikom škodovej udalosti a reálne vynaložené náklady vo výške 1.808,22 eur. Žalovaný v priebehu konania netvrdil a ani nepreukázal skutočnosť, že by vykonané opravy nesmerovali k obnoveniu prevádzkyschopnosti havarovaného vozidla, resp. že oprava nesúvisela so škodovou udalosťou. Žalovaný krátil uplatnený nárok na základe vlastného posúdenia pracnosti bez toho, aby preukázal, na základe akých skutočností k takémuto kráteniu pristúpil. Poistený si opravu motorového vozidla objednal u žalobcu a tento cenníkmi mechanických a lakovacích prác iných servisov preukázal, že náklady za cenu práce vo výške 27,60 eur v porovnaní s inými servismi v danom regióne a čase je cena porovnateľná, resp. výhodnejšia, čím zároveň preukázal naplnenie písm. b) čl. IX zmluvných dojednaní. Žalovaný nepreukázal, že došlo k naplneniu písm. c) čl. IX zmluvných dojednaní. Poisťné plnenie žalovaného nepokrylo všetky náklady na opravu poškodeného motorového vozidla, ktoré boli nevyhnutné na odstránenie následkov škody tak, aby bolo vozidlo v stave obdobnom stavu pred dopravnou nehodou. Pokiaľ ide o úrok z omeškania, tento bol priznaný vo výške 5 % od 20.4.2018, keď žalovaný sa dostal do omeškania s plnením peňažného záväzku dňom 20.4.2018 (poisťné plnenie bolo splatné 19.4.2018 - ukončenie šetrenia 4.4.2018 + 15 dní), z ktorého dôvodu žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie úroku z omeškania a tento zodpovedá § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP).

2. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku podal odvolanie žalovaný. Má za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Rozsudok považuje za nesprávny, nezákonný a navyše za arbitrárny. Súd prvej inštancie vyslovil právne závery, avšak nevysporiadal sa so skutočnosťami, zohľadnenie ktorých je nevyhnutné pre právne posúdenie veci a rozhodol na základe nepodloženej právnej konštrukcie, ktorú navyše nedostatočne odôvodnil. Nedostatočným a nesprávnym spôsobom sa vysporiadal s námietkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Poškodený postúpil tzv. pohľadávku, ktorú mal voči žalovanému, ktorá však vyplýva z jeho záväzku voči žalobcovi, čo v konečnom dôsledku znamená, že postúpil pohľadávku, ktorá predstavuje jeho záväzok a nie pohľadávku, čo v konečnom dôsledku je práve v rozpore s § 524 ods. 1 OZ. Preto žalobca nemôže predstavovať aktívne vecne legitimovaný subjekt. V samotnej zmluve o postúpení pohľadávky absentuje konkrétny prejav vôle poškodeného ako postupcu, týkajúci sa postúpenia samotnej pohľadávky na žalobcu. Taktiež samotný predmet zmluvy o postúpení pohľadávky je potrebné považovať za rozporuplne nejasný a v konečnom dôsledku za presne nešpecifikovaný. Zo samotného postúpenia vyplýva, že poškodený postupuje svoju pohľadávku, pričom z obsahu zmluvy o postúpení pohľadávky vyplýva, že táto pohľadávka predstavuje záväzok poškodeného vyplývajúci z faktúry, pričom uvedené skutočnosti zakladajú absolútnu neplatnosť predmetného právneho úkonu. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 33Cdo 1527/99, 23Cdo 879/2014. Vzhľadom na uvedené je nepochybné, že predložená zmluva o postúpení pohľadávky je neplatný právny úkon, pričom sa jedná o absolútnu neplatnosť, ktorá nastala priamo zo zákona a pôsobí od počiatku a súd na ňu prihliada z úradnej povinnosti. Absolútna neplatnosť zároveň vylučuje možnosť dodatočného schválenia dodatočne odpadnutia dôvodu, nepremičuje sa a

bez akéhokoľvek časového obmedzenia sa jej môže dovoľávať každý, pretože táto absolútna neplatnosť pôsobí proti všetkým. Navrhuje napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného poukazuje na to, že hoci žalovaný udáva odvolacie dôvody, avšak v ním podanom odvolaní neuvádza, v čom spočíva naplnenie týchto jednotlivých odvolacích dôvodov in concreto. Nestačí len poukázanie na existenciu zákonných odvolacích dôvodov a je nevyhnutné, aby tá strana sporu, ktorá rozhodnutie napáda, uviedla, na základe akých konkrétnych skutočností a akým spôsobom došlo k naplneniu ním uvádzaných odvolacích dôvodov, aplikácia odvolacích dôvodov tak musí byť odôvodnená a preukázaná. Pokiaľ žalovaný nesúhlasil s právnym posúdením veci súdom prvej inštancie, bol povinný aspoň stručne, konkrétne vysvetliť, v čom je úvaha súdu prvej inštancie nesprávna a prípadne aj z akých ustanovení právneho predpisu bolo potrebné v predmetnom spore vychádzať. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 17Co/143/2016, sp.zn. 17Co/109/2017. Na základe toho navrhuje odvolanie žalovaného odmietnuť podľa § 386 písm. d) CSP. Zastáva názor, že žalovaný nepreukázal naplnenie odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP, keďže neuviedol, na základe akých konkrétnych vykonaných dôkazov a k akým konkrétnym nesprávnym skutkovým zisteniam dospel súd prvej inštancie v napádanom rozhodnutí. Nekonkretizoval ani len jeden dôvod, skutočnosť uvedenú v rozhodnutí súdu prvej inštancie, na základe ktorej má za to, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Zároveň nepreukázal naplnenie odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, keďže neuviedol, na základe akých skutočností, dôkazov má za to, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil a zároveň neuviedol, v čom súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil. Súd prvej inštancie vyhodnotil žalovaným uvádzanú argumentáciu a dôkazy v napádanom rozhodnutí a v bode 35. jasne uviedol, že aktívna vecná legitímácia žalobcu bola preukázaná zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 13.4.2018, z ktorej vyplýva postúpenie pohľadávky poisteného vo výške 197,68 eur, ktorá predstavuje krátenú a nezaplatenú časť faktúry servisu č. 318013, ktorá bola vystavená za opravu motorového vozidla, ktoré bolo poškodené v dôsledku poistnej udalosti č. 9565495865. Súd tak jasne a zrozumiteľne odôvodnil, na základe akých skutočností považuje zmluvu o postúpení pohľadávky za platnú, rozhodnutie náležite odôvodnil a ustanovil, že žalobcom napádané skutočností týkajúce sa nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu sú nedôvodné a nepreukázané. Žalovaný aj napriek všetkým skutočnostiam, ktoré súd prvej inštancie v rozhodnutí uviedol, ktoré neustále namietal aj žalobca, sa k týmto skutočnostiam nevyjadril, jednak ani v konaní pred súdom prvej inštancie a ani v podanom odvolaní. Následne v odvolaní uviedol, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal so skutočnosťami, ktorých zohľadnenie je nevyhnutné pre právne posúdenie veci a takto sa žalovaný snaží svoju procesnú pasivitu zakryť za nesprávne právne posúdenie veci konajúcim súdom. Procesným neúspechom pasivity žalovaného - neunesenie dôkazného bremena ním tvrdených skutočností je v jeho neúspech v spore. Poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 38/2015, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Obo/52/2010. Námietku žalovaného ohľadne nedostatočného odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie považuje za nedôvodnú a nepreukázanú. V tejto súvislosti poukázal na R 37/1985, ZSP 56/2008. Svoje tvrdenia oprel o judikatúru krajských súdov v skutkovo a právne obdobných veciach, a to Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 4Cob/107/2018, 2Cob/75/2018, 2Cob/84/2018, uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 2Cob/225/2019, Krajského súdu v Žiline sp.zn. 6Co/32/2020. Krajské súdy v týchto prípadoch v celom rozsahu potvrdili rozsudku súdu prvej inštancie, nestotožnili sa s argumentáciou žalovaného, ktorú používa žalovaný aj v tomto konaní a priznal nárok žalobcom na doplatenie plnenia do výšky normohodiny určovanej servisom, resp. nákladov podľa faktúry servisu. Poukázal na princíp právneho štátu, ktorého obsahom je vytvorenie právnej istoty, že na určitú právne relevantnú otázku sa pri opakovaní v rovnakých podmienkach dáva rovnaká odpoveď. Navrhuje napadnuté rozhodnutie potvrdiť ako vecne správne a priznať mu nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

4. Krajský súd v Žiline ako odvolací súd (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnutý rozsudok v intenciách § 379 a § 380 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

5. Vzhľadom k tomu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní danej veci sa zaoberal len námietkami žalovaného (nedostatok odôvodnenia rozhodnutia, nesprávne

vyhodnotenie aktívnej vecnej legitímácie) uvedenými v odvolaní a procesným postupom prvostupňového súdu predchádzajúcim vydaniu rozhodnutia z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

6. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým záverom a prejednanú vec vecne správne posúdil. Nakoľko odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 220 ods. 2 CSP, odvolací súd konštatuje správnosť týchto dôvodov, v plnom rozsahu sa s ním stotožňuje a v podstatných bodoch naň odkazuje. Na zdôraznenie správnosti odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie poukazuje iba na niektoré ďalšie skutočnosti (§ 387 ods. 2 CSP).

7. Európsky súd pre ľudské práva v rámci svojej judikatúry (napr. Ruiz Torija c/a Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A) vyslovil, že právo na spravodlivý proces zahŕňa aj právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia, obdobne tiež Ústavný súd Slovenskej republiky (nález z 12. mája 2004 sp.zn. I. ÚS 226/03). Odôvodnenie rozhodnutia však neznamená, že na každý argument sťažovateľa je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Splnenie povinnosti odôvodniť rozhodnutie je preto vždy posudzované so zreteľom na konkrétny prípad (napr. Georgídias v. Grécko z 29. mája 1997, Recueil III/1997).

Odvolací súd dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie spĺňa vyššie uvedené kritéria pre odôvodnenie rozhodnutí v zmysle ust. § 220 ods. 2 CSP, a preto ho nemožno považovať za nedostatočne odôvodnený. Odôvodnenie rozsudku zodpovedá základnej štruktúre odôvodnenia rozhodnutia. Následnosti jednotlivých častí odôvodnenia a ich obsahové (materiálne) náplne, zakladajú súhrne ich zrozumiteľnosť i všeobecnú interpretačnú presvedčivosť. Okresný súd jasne a dostatočne vysvetlil právne dôvody, pre ktoré žalobe vyhovel. Náležite sa vysporiadal so súdnou judikatúrou týkajúcou sa preskúmvanej veci. Rozhodnutie presvedčivo a zrozumiteľne odôvodnil pokiaľ ide o napádanú aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v bodoch 35. - 37. odôvodnenia rozsudku, ako aj splnenia hmotnoprávných predpokladov na priznanie nároku (ktoré neboli odvolaním napádané).

8. Ďalšou odvolacou námietkou žalovaného bolo, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu.

9. Podľa § 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), splnením dlh zanikne.

10. Podľa § 559 ods. 2 OZ, dlh musí byť splnený riadne a včas.

11. V preskúmvanej veci Zmluvou o postúpení pohľadávky 13.04.2018 medzi poškodeným U. K. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom došlo postúpeniu pohľadávky, ktorá predstavuje nezaplatenú časť faktúry servisu č. 318013 za opravu motorového vozidla poškodeného v dôsledku poistnej udalosti č. 9565495865. Súd prvej inštancie správne konštatoval, že v zmluve o postúpení pohľadávky poškodený jasne špecifikoval poistnú udalosť, z ktorej postupoval pohľadávku voči žalovanému z titulu nároku poistného plnenia za nutnú opravu vozidla a rovnako bola jasne určená výška postupovanej pohľadávky. Teda išlo o pohľadávku určitú a jasne identifikovateľnú. Ustanovenie § 525 ods. 1 OZ taxatívne vymedzuje pohľadávky, ktoré nemožno postúpiť, pričom nárok na poistné plnenie, ktoré má povahu peňažnej pohľadávky, nie je vylúčené z postúpenia. Poškodený ako postupca v zmluve o postúpení prehlásil, že špecifikácia postupovanej pohľadávky je úplná a správna, teda má vedomosť o tom akú pohľadávku postupuje. Potom nemôže byť spochybňovaný jeho prejav vôle, že postupuje pohľadávku v konkrétnej výške, vzniknutú z konkrétneho dôvodu, a to zo špecifikovanej poistnej udalosti. Pokiaľ žalovaný v odvolaní v bode 13. poukazuje na to, že v zmluve o postúpení pohľadávky absentuje naplnenie samotného cieľa zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorým je prejav vôle postupcu na postúpenie pohľadávky, je nutné vychádzať z písomného znenia tejto zmluvy, v ktorej sa v bode 1. okrem iného konštatuje „predmetom tejto zmluvy je bezodplatné postúpenie nezaplatených častí pohľadávky vo výške 197,68 Eur a prísl., čo predstavuje rozdiel medzi reálnou škodou 1.808,22 Eur a škodou reálne zaplatenou dlžníkom 1.610,54 Eur z postupcu na postupníka ...“, keď v predchádzajúcej časti tohto bodu je konkretizovaná faktúra servisu a tiež poistná udalosť. Odvolací súd sa stotožňuje s vysloveným právnym názorom ohľadom určitosti prejavu vôle vyslovenom v žalovaným označených rozhodnutiach

Najvyššieho súdu ČR, avšak ako už konštatoval v danom prípade poškodený U. K. určite a zrozumiteľne prejavil svoju vôľu postúpiť konkrétne označenú pohľadávku na žalobcu.

12. Vzhľadom k tomu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní danej veci sa zaoberal len námietkami žalovaného uvedenými v odvolaní (aktívnou legitimáciou žalobcu a náležitosťami odôvodnenia napadnutého rozsudku) a ostatnými predpokladmi na priznanie uplatňovaného nároku sa po vecnej stránke nezaoberal.

13. Vychádzajúc z vyššie konštatovaného odvolacie námietky žalovaného sú nedôvodné, a preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil, a to vrátane súvisiaceho výroku o trovách konania, ktorý nebol osobitne napadnutý odvolaním.

14. O trovách odvolacieho konania rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 aplikujúc ust. § 255 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní mal žalobca plný úspech, preto mu priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu proti odvolateľovi - žalovanému. O výške týchto trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 CSP).

15. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
 - b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
 - c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
 - d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
 - e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
 - f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.
- (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)